

tí, ale ve svých nejlepších chvílích byl Pecka i ryším umělcem a vtípným glosátorem své doby.

Zbyněk Fišer a Luisa Nováková se stávají dědici odkazu dvou významných odborníků, kteří kdysi působili na témž pracovišti – Jiřího Levého, zakladatele naší vědecké teorie překladu, a znalce literatury pro děti a mládež Františka Tenčíka. Fišer píše o tvořivosti v překládání veršů (svou stať dokládá zajímavými příklady, čerpanými většinou z oblasti konkrétní poezie) a Nováková hodnotí díla, která dětem a mládeži adresovali ruralističtí autoři z okruhu někdejší revue Sever a východ Václav Prokůpek, František Křelina, Josef Knap a Jan Knob.

J. RAMBOUSEK

Česká filozofie mezi dvěma světovými válkami*

Nová knížka brněnských autorů přináší další výpravu do dějin české filozofie. Chce přispět ke zmapování velmi pestrého a plodného meziválečného období, kdy u nás působila celá řada osobností nejrůznějšího zaměření. I když jen několik z nich zasáhlo výrazněji do vývoje evropské filozofie, zaslouží si i další autoři naši pozornost a zájem.

Text nabízí pokus o sevřenou výpověď, která se neomezuje jen na slovníkový výčet osobností, ale všímá si dobových kontextů i vzájemných vazeb. Jeho autorům se tak podařilo vytvořit práci, kterou je možné považovat za důstojné pokračování stylu známé studie J. Popelové.

Výklad se otevírá stručným bodovým přehledem historického vývoje filozofování u nás. Vlastní text včetně vkládaných ukávek nás pak plynule provází myšlenkovým světem autorů první poloviny minulého století. Od Masaryka se vydává k peripetiím i speci-
fčnosti českého pozitivismu i k protestant-

ským myslitelům. Kontrapunktem je potom jednak tvorba autorů katolických, jednak kritická reakce na pozitivismus. Ta našla svůj výraz v „boji za svobodu české filozofie“ u autorů z okruhu Ruchu filozofického, ale i u výrazné solitérní osobnosti L. Klímy.

Studie také zkoumá vliv pragmatismu v české kultuře (nejen K. Čapek) i směřování k existenciální a fenomenologické linii filozofie. V textu jsou připomenuty také některé naše ženy – filozofky a nalezneme tu i představitele marxistického myšlení. Mimo to ovšem text nabízí i výpověď o vazbách naší filozofie k dalším oborům (přírodověda, právo, sociologie, psychologie). Obraz filozofie zkoumaného období ještě dokreslují poznámky o dobových odborných časopisech a také připomínka dvou významných mezinárodních filozofických kongresů, které se u nás konaly ve 30. letech.

Kratičký závěr pak přináší pokus o stručnou charakteristiku nosných témat českého filozofického myšlení meziválečného období. Autoři tu zdůraznili především stálou přítomnost humanistického kontextu v promyšlení „národní“ otázky i snahu našich filozofů vyrovnat se důstojně a tvořivě s cizími filozofickými vlivy.

Studie jako celek čtenáři podává hutný a zároveň čtivý pohled na jednu z důležitých a zajímavých etap vývoje českého myšlení. Dobrý dojem (posílený i elegantní obálkou) však poněkud kazí některé formální drobnosti. Větší péče měla být věnována jednotné úpravě členění kapitol. Údaje v rejstříku někdy neodpovídají skutečnému stránkování bibliografie a některým portrétům chybí určení (např. s. 36). Tyto detaily však rozhodně nejsou podstatným znehodnocením textu, který díky své kvalitě, erudici i jasnému stylu nalezne jistě mnoho čtenářů.

P. JEMELKA

*Autoři: J. Gabriel, H. Pavlincová, J. Zouhar, vydala Masarykova univerzita, Brno, 2001, 120 s.

Inocenc Arnošt Bláha RODINNÁ KRONIKA